

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.35.804/2012/4.szám

A Kúria által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Nyíregyházi Törvényszék 2012. július 5. napján kelt 12.K.21.201/2012/2. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 3. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon- tárgyaláson kívül- meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 12.K.21.201/2012/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 /húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 50.000 /ötvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesi ügyvédi iroda 2009-ben három magánszeméllyel megbízási szerződést kötött, melyekben ingyenesen vállalta szerződések készítését és ellenjegyzését figyelemmel a rokoni, illetve baráti kapcsolatra. A megbízási szerződésekre figyelemmel elvégzett munkákhoz kapcsolódóan a felperes bizonylatokat nem állított ki.

Az elsőfokú adóhatóság határozatában a felperest a jogszabályokban előírt bizonylat kiállítási kötelezettség elmulasztása miatt 250.000 forint mulasztási bírsággal sújtotta és elrendelte annak megfizetését. Rögzítette, mivel a vizsgált időszakban a felperes alanyi áfa mentes volt, így számla kiállítási kötelezettség az érintett ügylet tekintetében nem terhelte. Ugyanakkor a számvitelről szóló 2000. C. törvény (a továbbiakban. Sztv.) 165.§ (1) bekezdése alapján a felperesnek a munkákról bizonylatokat kellett volna kiállítania, valamint a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.

tv.) 8.§ (1) bekezdés n) pontjára figyelemmel az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értékével kellett volna növelnie az adózás előtti eredményét. A bizonylat kiállítási kötelezettség elmulasztása miatt került kiszabásra az adózás rendjéről kiadott 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 172.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a mulasztási bírság.

Az alperes a 2012. január 13-án kelt . számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hivatkozott az Sztv. 70.§ (2) bekezdésében, 86.§ (1) bekezdésében, 86.§ (7) bekezdés a) pontjában, 165.§ (1) bekezdésében, 166.§ (1) bekezdésében és 167.§ (1) bekezdésében írtakra, valamint a Tao. tv. 8.§ (1) bekezdés n) pontjában foglaltakra. A térítés nélkül nyújtott szolgáltatások bekerülési értékét a felperes a hivatkozott jogszabályhelyek alapján rendkívüli ráfordításként - szabályszerűen kiállított bizonylatok alapján - köteles eredménykimutatásában elszámolni, majd az adózás előtti eredményt ezen értékkel növelni. Ezt meghaladóan a felperest a fenti szolgáltatás- nyújtások kapcsán az Sztv. szerinti számviteli bizonylat-kiállítási kötelezettség terhelte. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a becsatolt megbízási szerződések nem tekinthetők olyan, az Sztv. szerinti könyvviteli elszámolást közvetlen alátámasztó bizonylatoknak, melyek a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazzák az adott gazdasági műveletre vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő , az Sztv. 167.§-ában felsorolt adatokat.

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, melyet a Nyíregyházi Törvényszék jogerős ítéletével elutasított. Megállapította, hogy a közigazgatási hatósági eljárási szolgáltatás általános szabályiról szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a másodfokú hatóság határozatában nem adhat bővebb indoklást az elsőfokú döntésnél. Ezt meghaladóan az indoklás kiegészítése nem eredményezte a felperes jogainak csorbitását, új tényt vagy körülményt nem állapított meg, súlyosabb hátrányt a felperessel szemben nem alkalmazott. Érdemben is helytálló a támadott döntés, mivel a felperesnek kötelessége lett volna az ellenszolgáltatás nélkül nyújtott szolgáltatásról bizonylatot kiállítani és azt nyilvántartásában rögzíteni. Önmagában a megbízási szerződések nem minősülnek az Sztv. szerinti bizonylatnak, mivel azok a konkrét felperes által végzett tevékenységet, annak bekerülési értékét nem tartalmazzák. A bizonylatok kiállításának hiányában jogszerűen került kiszabásra mulasztási bírság.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a bíróság új eljárásra kötelezése iránt, másodlagosan kérte annak megváltoztatását és a keresetnek való helytadást. Állította, hogy a törvényszék helyesen állapította meg a tényállást, azonban ebből

helytelen következtetést vont le. Az adóhatóság által gazdasági eseménynek titulált ingyenes szerződés készítésekről nem kellett nyugtát kiállítania, így hibát sem követett el. Nem alkalmazható az Sztv. 86.§ (7) bekezdése, mivel az ügyvédi szakma nem olyan anyaggal, vagy bármilyen ráfordítással dolgozik, amelyet el lehetne számolni a rendkívüli ráfordítások között. Sem az adóhatóság, sem a bíróság nem írta le, hogy milyen bizonylatot kellett volna kiállítania és ha ingyenes, akkor ezen a bizonylaton milyen összeget kellett volna szerepeltetnie, így az indoklási kötelezettség elmulasztása is megvalósult.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp.275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Tao. tv. 8.§ (1) bekezdés n) pontja értelmében az adózás előtti eredményt növeli többek között az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra.

Az Sztv. 86.§ (1) bekezdése szerint a rendkívüli eredmény, a rendkívüli bevételek és a rendkívüli ráfordítások különbözete. A 86.§ (7) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a rendkívüli ráfordítások között kell elszámolni a térítés nélkül átadott eszközök nyilvántartás szerinti értékét, a térítés nélkül nyújtott szolgáltatások bekerülési értékét, a felszámított, az átvevő által meg nem térített általános forgalmi adóval növelt összegben, valamint - a behajthatatlannak nem minősülő - elengedett követelés könyv szerinti értékét.

A felperes 2009-ben a megbízási szerződések alapján térítés nélkül nyújtott szolgáltatásokat, melyek bekerülési értéke az adózás előtti eredményt növeli, azokat a rendkívüli ráfordítások között kell elszámolni. Az Sztv. 165.§ (1) bekezdése, valamint 166.§ (2) és (3) bekezdése szerint a bekerülési érték meghatározhatósága érdekében térítés nélkül nyújtott szolgáltatásokról számviteli bizonylatot kell kiállítani. A Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtett azon állásponttal, hogy a perbeli megbízási szerződések a számviteli törvény szerinti bizonylatnak nem minősülnek, mivel nem tartalmazzák konkrétan a felperes által végzett tevékenységet és annak bekerülési értékét. Jelen esetben szükséges lett volna a kiállított bizonylatban (bizonylatokban) megjelölni az elvégzett munkát, annak időigényét és a kapcsolódó bekerülési költséget arra

az esetre meghatározva, ha a szolgáltatás nem ingyenes, hanem visszsterhes. Mivel a felperes a szükséges bizonylatokat nem állította ki, ezért jogszerűen kötelezte az adóhatóság mulasztási bírság megfizetésére.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp.275.§ (3) bekezdése szerint eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A perköltségre vonatkozó rendelkezések a Pp.270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, Pp.78.§ (1) bekezdésén és a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 16.§ (2) bekezdésén alapulnak.

Budapest,2013. október 29.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

írnok